

De col·laboració

Els cabals de la Mutual

per

LLUIS VILA I ABADAL

La nostra Mutual d'Assegurança té vida pròpera, afortunadament. Si segueix aquesta ruta aviat la tindrem convertida en una Societat Capitalista.

D'on provenen els fons que recapta la Mutual? L'escreix mensual cobreix les necessitats degudament, l'aportament de garantia és el dipòsit particular de l'associat per a garantir l'escreix mensual corresponent, estan sempre a disposició del soci i essent retornat quan aquest és baixa de la Mutual.

Aquest fons no correspon a la collectivitat, és individual.

El fons collectiu, el fons social, prové de les aportacions dels socis com a mira de compensació de risc i de la quota com a despesa d'administració.

El capital aportat en les dues formes exposades és capital avui inamovible i que creix mensualment en progressió aritmètica, perquè en aquest capital s'hi sumen els interessos i les aportacions continuades.

Quina ha d'ésser l'aplicació d'aquest capital? Aquesta pregunta suggerirà, segons la manera de sentir de cada soci, respostes molt diverses. Analitzem, doncs, l'objecte de constitució del capital i veurem clarament com ha d'ésser invertit. La quota de compensació ha estat creada com a mesura justa, per a compensar els socis del risc que contreen en admetre un confrare de més edat, i per tant, lògicament, de més risc, i és necessari per a col·locar tots els socis en el mateix pla.

En ingressar un soci vell jo, soci jove, tinc doble risc; ell té el risc de la mort, jo tinc el risc

de mort i el de pagament de la seva assegurança, en compensació del segon risc ell em lliura, prèviament, una quantitat, em compensa amb diners els diners que jo he de lliurar-li.

La compensació, per tant, té una justificació fins a la mort del soci que l'ha aportada, una vegada pagada l'assegurança no té raó d'existir la compensació, ja que no ha de compensar a cap element que no hagi sofert el risc; això ens dóna clara idea de què la manera exacta d'aplicar els fons de compensació és la destinació del fons aportat pel soci, com a primer escreix en cobrar l'assegurança per invalidesa o per defunció.

D'aquesta manera el fons de compensació no és un fons collectiu, sinó individual, aplicat estrictament al pagament de la seva assegurança, és una quantitat avançada, la qual és retornada en el moment de la invalidesa o de la mort, d'aquesta manera tots els individus de la collectivitat queden compensats d'una part de la quantitat que s'han de despendre.

Aquesta aplicació, justa, no ha estat aplicada en l'actualitat. La temença d'un dèficit, ha fet que s'hagi considerat necessari de destinar aquest fons a la constitució d'un capital, el qual vingués a complementar l'escreix massa crescut, en un moment donat.

El capital, que augmenta cada dia, és just que faci aquest canvi? Al nostre entendre, l'aplicació justa ja l'hem expressada. Si anem formant un capital fins a xifres millenàries, nosaltres, els que contribuïm a la capitalització, no en gaudirem gens; els que vinguin darrera nostre gaudiran de la nostra aportació, sense que hagin de